

Amerikai neobolsevizmus: woke-izmus elméletben és gyakorlatban 1.

2023 március 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az Egyesült Államok 150 éve egy „bestiális” emberkísérlet terepe,

amelynek a kísérleti alanyai feketék és munkásosztálybeli fehérek. A tesztelendő hipotézis: be lehet-e az afrikai népséget olvasztani egy fehér társadalomba? Az amerikai fehérek európai nemzetek leszármazottai, akik egy nagyszerű civilizációt hoztak létre, az amerikai feketék afrikai törzsek ivadékaik, akiknek gyakorlatilag nem volt semmilyen szellemi teljesítményük, még írott nyelvük sem.

Az emberek közötti egyenlőség keresztény-utópista eszméjét inspirált szabadkormányves-abolicionista kormányzat a felszabadított fekete rabszolgákat egy olyan fehér társadalomra szabadította rá, amely azóta sem tudta integrálni őket. Következésképpen Amerikából egy faji puszkaporos hordó lett. A feketék és fehérek együttéléséből eredő problémák fennmaradtak, sőt egyre súlyosbodtak, de a kísérletezők soha nem adták fel. Kitarítottak rögeszméjük mellett, hogy ha megtalálják a megfelelő varázsképletet, a kísérlet működni fog, és programról programra haladva elérhetik a kívánt eredményt.

„Polgári jogi” törvényeket hoztak, igyekeztek felépíteni a Lyndon B. Johnson-féle „nagyszerű társadalmat” (Great Society), háborút hirdettek a szegénység ellen, a feketéknek kedvező faji preferenciákat érvényesítettek az iskolákban és a munkahelyeken (affirmative action), szegregációellenes lakásprojekteket forszíroztak, sőt megpróbálkoztak az „éjféli kosárlabdával” is, hogy eltántorítsák a néger fiatalokat a bűnözéstől. Törvényileg olyan drasztikus módon avatkoztak bele az emberek életébe, ami máskülönben elképzelhetetlen lett volna.

Bevetették a Nemzeti Gárdát, hogy kikényszerítsék az iskolai integrációt. Fehér gyerekeket ültettek a szülei tiltakozása ellenére buszokra és küldtek fekete iskolába, és fordítva. Tengernyi pénzzel, speciális programokkal, enyhített követelményekkel és végtelen kéztördeléssel próbálták megszüntetni a fehér és fekete diákok iskolai teljesítménye közötti ordító különbségeket. A fehérek ellenreakciójának féken tartása végett büntetni kezdték a faji kérdésekkel kapcsolatos nyilvános, sőt magánjellegű megnyilatkozásokat. Orwelli transzparenszeket függesztettek ki, amelyek a fehéreket arra agitálták, hogy ünnepeljék a sokszínűséget és mondjanak nemet a rasszizmusra.

Semmi sem volt tilos, ami megmenthette volna a kísérletet. Egyesek azt remélték, hogy a művelt és iskolázott feketék tömegesen fogják betörni a fehér lehetőségek kapuját, megmutatva a világnak, hogy mire képesek a feketék. Létezik persze egy szűk fekete elit, azokból a fekete amerikaiakból, akik vállalkozók, ügyvédek, orvosok vagy akár tudósok lettek. Ők azonban csak egy elenyészően törpe kisebbséget alkotnak. Ahhoz, hogy a kísérlet működjön, egy kritikus tömegre volna szükség olyanokból, akik középosztálybeli állásokat tudnak betölteni, és elsegítik a társadalmi fejlődést. Ez a réteg viszont teljesen hiányzik.

A feketék elsöprő többsége ugyanis továbbra sem képes érvényesülni egy számukra zsigerileg idegen kultúrában. Detroit csúcsbe ment, Chicago néger gettója háborús övezet, és a fekete lakosságú települések túlnyomó többségét általános hanyatlás, nemtörődomség és erőtlen jellemezi. A feketék azonban sohasem vállalnak felelősséget a kudarcaikért. Ehelyett haraggal és nehezteléssel tombolnak generációkon keresztül Amerika-szerte, például Detroitban, Wattsban, Los Angelesben, Cincinnati-ben, Fergusonban és így tovább.

Csak idő kérdése, hogy a zavargások és a fosztogatások általános faji összecsapásba torkolljanak. A kozmopoliták szerint ez nem jelenti azt, hogy a kísérlet megbukott volna, csak keményebben kell próbálkozni. Több pénzre, több időre, több megértésre, több programra és több lehetőségre van szükség. Valójában semmi sem változik, függetlenül attól, hogy mennyi pénzt herdálnak el, hány fekete zsenit mutatnak be a tévében, és ki dekkol éppen a Fehér Házban.

Egyesek azt állítják, hogy ez az egész csak kulturális probléma, mintha a kultúra határozná meg az emberek viselkedését, nem pedig fordítva. Mások az állítólagos fehér kiváltságokat okolják, holott 1965 óta, amikor a kozmopoliták megnyitotta Amerika kapuit a harmadik világ felé, a Kelet-Ázsiából és Indiából érkező bevándorlók – akik nem fehérek, nem gazdagok és nincsenek kapcsolataik – látványosan sikeresek lettek. Miközben az ő gyermekeik rendre megnyerik a tanulmányi versenyeket, a fekete fiatalok csak a rappelésben és a kosárlabdában verhetetlenek, meg persze a bűnözésben, amelyben kétségtelenül ők dicsekedhetnek a legtöbb Master és PhD-fokozattal.

Mostanra egyértelművé vált, hogy a feketék integrációját célzó kísérlet minden tekintetben teljes kudarcot vallott,

de nem a „*fehér kiváltságok*” vagy a fehérek „*rendszerint? rasszizmusa*” miatt. Az alapvet? probléma az, hogy az amerikai feketék kultúrája egy kriminogén káosz, ?k azonban nem akarják megreformálni, és elvárják, hogy a nem feketék tolerálják az er?szakot és a civilizálatlanságot. Összeférhetetlenek más rasszokkal, nem mások állítólagos rasszizmusa, hanem a „mások” (vagyis a nem feketék) iránti feneketlen gy?löletük és irigységük miatt.

Az amerikai vezet?k nem akarják felismerni, hogy fehér alattvalóik mennyire belefáradtak ebbe a kísérletbe. Nem arról van szó, hogy a fehérek pikkelnének a feketékre, egyszer?en csak kimerítették ?ket a feketék. Ez a „négerfáradtság” (negro fatigue) szociológiailag dokumentált jelensége: egyfajta fizikai és pszichés fáradtság vagy trauma, amelyet feketék között dolgozó vagy él? fehérek tapasztalnak, el?bb vagy utóbb törvényszer?en. Fehérek, akiket elcsigáztak a feketék okozta társadalmi patológiák, a fehérelles feketek er?szak, a feketék végtelen panaszkodása és elvakult faji szolidaritása, a sérelmeik feneketlen kútja, üres kifogásaik és reflexszer? ellenségeskedésük.

A kozmopolita kaszt mindent a fehérek állítólagos rasszizmusával magyaráz, és nem akar azzal szembesülni, hogy a fehérek frusztrációja egy napon elérheti a robbanásponzt – és akkor Isten irgalmazzon a kozmopolita kasztnak és fekete kegyenceiknek egyaránt. Egy ilyen eshet?ség megakadályozására szolgál az integrációs emberkísérlet jelenleg zajló radikális stádiuma, a woke-izmus (wokeness) néven ismert rendszerint? fehérelles agykontroll pszichológiai hadm?velete.

Gazdag István - www.demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló